

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 73.211 van 22 april 1998
in de zaak A. 76.304/X-7854.**

In zake : de v.z.w. NATUURRESERVATEN SCHIJNVALLEI,
gevestigd te 2110 WIJNEGEM,
Krommelei 63

tegen :

1. de stad ANTWERPEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. POCKELE-DILLES,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 166/3,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. CLAES,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Frankrijklei 123/A.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de v.z.w. NATUURRESERVATEN SCHIJNVALLEI op 7 november 1997 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 13 maart 1997 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen waarbij aan de c.v.a. MARESCROON vergunning wordt verleend voor het aanleggen van sportvelden op de percelen gelegen te Antwerpen-Deurne, Ruggeveldlaan, kadastraal bekend Sectie B, nr. 167t en volgende;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door
Adjunct-auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 23 februari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 maart 1998, datum waarop de zaak wordt uitgesteld tot de terechtzitting van 18 maart 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Voorzitter J. VERWAERDE en Secretaris J. VERHEYEN, die verschijnen voor de verzoekende partij, van Advocaat R. POCKELE-DILLES, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat N. PEETERS die, loco Advocaat J. CLAES verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. BARRA, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997, in zijn andersluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat de verwerende partijen opwerpen dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel aanvoert dat luidt als volgt :

"Schending van de artikelen 6, 6bis en 17 van de Grondwet.

Onze vereniging acht zich door de afgifte van de in deze aangevochten bouwvergunning van 13 maart 1997 aangetast in de toepassing van het gelijkheidsbeginsel van artikel 6 van de Grondwet.

Deze bouwvergunning is immers gesteund op een advies van de gemachtigde ambtenaar dat niet op korrekte wijze de richtlijnen interpreteert die bestaan voor de toepassing van de Wetgeving op de Ruimtelijke Ordening en de Stedenbouw, meer bepaald van de bestemmingen zoals deze voorzien zijn door de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen.

En precies door deze foutieve interpretatie worden de sportbeoefenaars en de sportclubs die gebruik zullen maken van de nieuw aan te leggen terreinen bevoordeeld ten nadele van de natuurliefhebbers en de verenigingen die zich inzetten voor het behoud en de ontwikkeling van de natuurwaarden";

Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt :

"Tot slot is er in casu geen sprake van een schending van het gelijkheidsbeginsel, zoals gesteld door de verzoekende partij.

Een stedenbouwkundige bestemming, die aan een welbepaalde zone of terrein wordt gegeven, sluit immers noodzakelijkerwijze iedere andere stedenbouwkundige bestemming uit voor die zone cq. dat terrein.

Dit kan echter geenszins ipso facto leiden tot een aantasting van het gelijkheidsbeginsel, omdat in voorkomend geval geen enkele stedenbouwkundige bestemming meer kan gegeven worden aan welke zone cq. welk terrein dan ook.

Indien de stelling van de verzoekende partij wordt gevolgd en de bestreden bouwvergunning dd. 13 maart 1997 wordt geschorst, dan zouden bv. de sportliefhebbers en de sportverenigingen zich met evenveel recht kunnen beroepen op het feit dat zij benadeeld worden t.o.v. de ... natuurliefhebbers en de natuurverenigingen !

De bestreden bouwvergunning, die volledig beantwoordt aan alle stedenbouwkundige voorschriften, houdt derhalve geenszins een onrechtmatige benadeling in van de huidige verzoekende partij.

Bovendien tonen de gegevens van het administratief dossier aan dat de bestreden beslissing geenszins in het nadeel is van de natuurverenigingen en de natuurliefhebbers, juist integendeel.

(...)" ;

Overwegende dat de tweede verwerende partij antwoordt :

"Vermits artikel 17 van de Grondwet specifiek het onderwijs betreft, kan in stedenbouwzaken alleen de schending van het gelijkheidsbeginsel, zoals het omschreven in de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet van belang zijn;

(...)

Het feit dat -door de aanleg van de sportvelden- de sportbeoefenaars zgz. zouden bevoordeeld worden t.o.v. de natuurliefhebbers die zich verzetten tegen deze aanleg - heeft uiteraard niets vandoen met de schending van het gelijkheidsbeginsel waarop verzoekende partij alludeert";

Overwegende dat de beweerde voorkeursbehandeling van de sportbeoefenaars en de sportclubs ten nadele van natuurliefhebbers en de verenigingen die zich inzetten voor het behoud en de ontwikkeling van de natuurwaarden, gesteld dat zij iets te maken heeft met het gelijkheidsbeginsel, op generlei wijze duidelijk wordt gemaakt; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat niet voldaan is aan de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig april 1900 achtennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. EYLENBOSCH,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

M. VRINTS.